Літа душа, немов лоша у зливі…
Куди ж тобі, маленьке і дурне!
Ніхто не перебув ці смуги сиві,
ніхто й своєї втіхи не збагне.

Хоч крапелину золоту побачиш? –
умить розтане на твоїм хребті.
А ти все скачеш.

Ти і нині скачеш.

Тебе пригнали води золоті.